

[Ministeren for offentlige arbejder]

højeré støjniveau end det, togtrafikken medfører, uden at kommunen, uden at hr. Erenbjerg og folketinget eller vi andre alle sammen igennem en årrække har skredet ind derimod.

Derfor har det været mig til nogen overraskelse, at netop DanLink-projektet skulle benyttes, men o.k., kan det blive en spids for videre foranstaltninger i den retning, så kan jeg sandelig ikke have noget imod det.

Jeg kan bekræfte over for hr. Erenbjerg, at de nødvendige arbejder vil blive igangsat så hurtigt som muligt. Pengene er til stede, og dem, der måtte mangle, beder jeg så om på rette sted. Ligeledes kan jeg bekræfte, at undersøgelserne, opfølgningen af udviklingen i støjniveauet, vil være både hurtig og kompetent. Der er nok en del ejendomme, eller skal vi sige nogle ejendomme, langs ruten, som slet ikke burde ligge der, men jeg må gentage fra førstebehandlingen, at det altså ikke er DSBs anliggende og ikke DSBs fejl.

Jeg skal så tillade mig til hr. Erenbjerg at sige, at vi jo havde en både ivrig og hyggelig debat ved førstebehandlingen, og jeg opfordrede hr. Erenbjerg til, hvis han fik tid til det, at gennemlæse, hvad jeg havde fået sagt ved denne lejlighed. Jeg har selv gjort det, og jeg tror, at hr. Erenbjerg, hvis han har gjort det eller får tid til det på et senere tidspunkt, vil give mig medhold i, at min ivrighed var dikteret ene og alene af et engagement for, at den kollektive trafik skulle kunne udnytte sine muligheder. Det er muligt, at jeg har talt med for mange decibel, men jeg mener ikke, at jeg har brugt hverken kraftige udtryk eller kraftudtryk, og jeg håber derfor, at den gode forståelse om disse ting kan fortsætte.

Hr. Ole Henriksen stillede mig to konkrete spørgsmål. På det ene kan jeg – det føler jeg mig overbevist om – give hr. Ole Henriksen et tilfredsstillende svar, og jeg har undtagelsesvis fået det skrevet ned, således at det eventuelt er egnet til at indgå i en tillægsbetænkning, dersom udvalget måtte ønske det. Det drejede sig om de forskellige perioders, især peges her på aftenperiodens, særlige betydning for, hvordan støjen opleves. Mit svar er, at kravene til støjbeskyttelse på strækningen har deres udspring i miljøstyrelsens undersøgelser af befolkningens reaktioner på jernbanestøj, en undersøgelse, der jo er udvalget bekendt. Det er her blevet fundet, at

mindre end 10 pct. af beboerne følte sig alvorligt generet, når jernbanestøjen på døgnbasis var under 60 decibel. I dette mål indgår ganske rigtigt en fordeling af trafikken og dermed af støjen over døgnet. Det er klart, at væsentlig flere end 10 pct. ville føle sig generet, hvis man f.eks. tænkte sig, at al den støj, som gav anledning til et gennemsnitligt døgnniveau på 60 decibel, var koncentreret om aftenen eller om natten. Netop for at påse, at der ikke forekommer en unormal fordeling af støjen over døgnet, har miljøstyrelsen krævet, at støjanalysen opdeler støj- og trafikbelastningen på dag-, aften- og natperioden, og samme styrelse vil helt sikkert også, når den endelige udmåling af støjbeskyttelsen skal finde sted, vurdere, om støjniveauet i de følsomme aften- og natperioder relativt set er unormalt højt.

Jeg håber, at denne besvarelse i mundtlig eller skriftlig form vil være tilfredsstillende for hr. Ole Henriksen.

Måtte jeg på det andet spørgsmål svare, at jeg ikke er helt sikker på, om jeg fik noteret rigtigt, at hr. Ole Henriksen benyttede ordet »tilstræbe«, at indestøjen ikke skulle overskride 30 decibel. Det kan jeg give tilsagn om at DSB både vil og skal tilstræbe.

Jeg skal i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der altså mange steder i byen er en indestøj, som er højere, og som ikke har hverken med DanLink eller med togtrafik at gøre, men det hindrer ikke, at vi vil tilstræbe det, gøre vort allerbedste for, at det kan lade sig gøre. Jeg kan umuligt stå her og give en garanti for, at det intetsteds vil passere præcis de 30 decibel, og det forventer hr. Ole Henriksen heller ikke at jeg skulle, men det er vort endemål, at vi kan nå dette, og vi skal gøre os al umage for det.

Så skal jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg tror, at hendes frygt fortsat er baseret på fejlopfattelse. Med hensyn til farligt gods har jo fru Margrete Auken allerede svaret på det. Fru Elisabeth Bruun Olesen talte om, at godset kan føres andre veje, og sagde ikke dermed, at det skulle være til søs, men jeg forstår efter ordvekslingen mellem de to medlemmer af tinget, at der ikke var tale om, at farligt gods specielt skulle gå ad søvejen.

Men så kunne man jo spørge: ikke-farligt gods, kunne det så gå andre veje? Ja, det kunne det vel. Hvis noget skal sendes fra